

som en Ret, medens Kommunerne efter Forslaget i Fjor havde Bestemmelsesretten. Ogsaa Bestemmelsen om, at Hjælpen kan nedsættes overfor ugifte arbejdsløse under 21 Aar, var ny, ligesom Reglerne om Hjælpen til arbejdsløse, der ikke er Medlemmer af en Arbejdsløshedskasse, var nye, og derhos var i Lovforslaget indsat mere udformede Bestemmelser om de almindelige Regler for Kontrollen. I Modsætning til i Fjor var det endelig foreslaaet, at en Kommune udover Krisehjælpen kun kan betale $\frac{3}{4}$ af Kontingentet (i Fjor hele Kontingentet) til en Arbejdsløshedskasse og kun kan faa Refusion fra Fonden for $\frac{2}{3}$ af Udgiften hertil (i Fjor fuld Refusion).

I en Lovforslaget vedhæftet Skrivelse anslog Arbejdsdirektoratet Udgifterne til den almindelige Hjælp til 11,4 Mill. Kr., fordelt mellem Kommuner, Staten og Arbejdsløshedsfonden med 3,8 Mill. Kr. til hver, og Udgiften til Hjælp til Arbejdsløshedskassekontingenter til 568 500 Kr., hvoraf Arbejdsløshedsfonden skulde refundere Kommunerne 379 000 Kr.

Ved 1. Behandling i Folketinget — ved hvilken tillige de af Venstre og de Konservative forelagte Arbejdsløshedslovforslag (B. Nr. 55 og 61) var til Behandling — fandt ingen speciel Forhandling Sted om disse Emner, fordi hele Forhandlingen, som anført ved »Kriseloven«, Nr. 14, efter Aftale begrænsedes stærkt.

I Udvalget indstillede et *Flertal*, bestaaende af Regeringspartierne og de Konservative, det forelagte Lovforslag til Vedtagelse med en af Socialministeren foreslaaet Ændring, der gik ud paa, at Arbejdsløshedsfonden skal refundere Kommunerne $\frac{5}{6}$ (ikke som foreslaaet $\frac{2}{3}$) af, hvad der ydes i almindelig Hjælp efter Loven, og at $\frac{2}{5}$ af Fondens Udgifter skal refunderes den af Staten, medens Lovforslaget havde sat »Halvdelen«. Endelig gik Ændringsforslaget ud paa at tilføje Bestemmelsen om, at Rest-Indtægten af »Kriseloven« (se Nr. 14) anvendes til Dækning af Statens Udgifter hertil. — Det udtaltes i Betænkningen: »Forslaget er efter sin § 7 begrænset til at gælde for Tiden indtil 1. Maj 1932; det hjælper saaledes kun de arbejdsløse i den nu tilstundende Vinter. Der er imidlertid Enighed om, at Foranstaltningerne til Understøttelse af arbejdsløse i Perioder med ekstraordinær Arbejdsløshed fortrinsvis bør baseres paa Bestemmelser af mere permanent Karakter, og at en Ordning i denne Retning snarest bør søges tilvejebragt, saaledes som det ogsaa har fundet Udtryk dels i Bestemmelsen om Krisekasser i det af Socialministeren fremsatte Forslag til Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m., dels i de i Folketinget fremsatte private